UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Annales Ecclesiastici

Jncipiens ab Anno Redemptoris DCC.XIV. perducitur vsq[ue] ad Annum DCCC.XLII. quo & orta hoc sæculo in Oriente, debellata est penitus Iconoclastia; vt planè qui Tomum hunc Panopliam dixerit aduersus impios Iconoclastas, veritatis scopum attinget, Continet annos C.XXVIII.

Baronio, Cesare

Coloniæ Agrippinæ, 1624

Iesv Christi Annus 790. Hadriani Pap. Annus 19. Constan. Solivs Imp. Annus 1.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15233

Visual Library

ſecreatur hoc elogio: In Cypro S. Theophili Prætoris, qui ab Arabibus captus, cùm nec donis nec minis flecti poſſet, vt Chriſtum negaret, gladio ceſus eſt.

Quod ad res pertinet Occidentales, hæc de Carolo laude digna leguntur[a] in eius Capitularibus: *Anno incarnationis ſeptingenteſimo octogeſimo nono, Indictione duodecimâ, anno vigeſimo Regni noſtri actum eſt huius legationis edictum in Aquiſgrani palatio publicè. Data eſt quartâ die decimo Kalendas Aprilis.*

[a] Capit. Franc. lib. 1. c. 72. 73.

DE BONIS ECCLESIARVM NON LAICIS DANDIS DECRETVM CAROLI MAGNI. VII.

Tempore Hadriani Papæ & Caroli Magni Imperatoris, quando Paulinus Epiſcopus tenuit vices Apoſtolicæ Sedis, in Aquis pie factum iſtud capitulum propter hoc, quia laici homines ſolebant diuidere Epiſcopia & monaſteria ad illorum opus, & non remanſiſſet vlli Epiſcopo, nec Abbati, nec Abbatiſſæ, niſi tantùm vt velut canonici & monachi viuerent. & infra.

Quia iuxta ſanctorum Patrum traditionem nouimus res Eccleſiæ vota eſſe fidelium, pretia peccatorum & patrimonia pauperum: cuique non ſolùm habita conſeruare, verùm etiam multa, Deo cumulante, conferre optamus: tamen vt ab Eccleſiaſticis de non diuidendis rebus illius ſuſpicionem dudum conceptam penitus amoueremus: ſtatuimus, vt neque noſtris, neque filiorum, & Deo diſpenſante, ſucceſſorum noſtrorum temporibus, qui noſtram vel progenitorum noſtrorum voluntatem vel exemplum imitari voluerint, nullam penitus diuiſionem vel iacturam patiatur. hæc ibi. In quam ſententiam ſancta Hildegardis Abbatiſſa res[b] proſecuta ſancti Deſibodi, hæc ait. *Poſt annos autem plurimos & aliquot Regum deceſſum, rurſum ingentia orta ſunt bella in regione iſta. Itaque maiores natu & Principes terræ illius Carolum Magnum, qui tunc Romanum Imperium ſuſceperat, adeuntes, dixerunt, æquum non eſſe, vt ij quos non carni ſed ſpiritui, non mundo, ſed Deo ſeruire oporteret, mundi pompam & opes ſuperfluas obtinerent, quemadmodũ facerent illi qui in monte S. Deſibodi degerent: cùm ipſi prælijs & anguſtijs preſſi diuitijs & facultatibus egerẽt, vnde tum ſeruire Regno, tũ ſibi conſulere poſſent. Eorum orationem Imperator & prudenter audiuit, & ſapienter diſſimulauit. Reſpónditq; ſe fratribus illis nec fundos aut poſſeſſiones, neq; alias res, quas eis fideles contuliſſent, vllâ ratione adempturum. Eo accepto reſponſo, illi deinceps quieuerunt.* hæc Hildegardis, quæ Principes audire debeant, ſi Caroli ſummę gloriæ ſummique Imperij hic æmuli, & æterni in cœlo Regni eius velint eſſe participes.

[b] Apud Sur. die 8. Iulij.

NEGAT CAROLVS RES MONACHORVM DARE LAICIS.

IESV CHRISTI Annus 790.

HADRIANI PAP. Annus 19. CONSTAN. SOLIVS IMP. Annus 1.

I. SOLVS CONSTANTINVS IMPERAT ABSQVE MATRE.

NONAGESIMVS poſt ſeptingenteſimum annus Redemptoris Indictione decimatertiâ conſignatur, quo pulsâ matre Irenâ Conſtantinus ſolus regnare cœpit. Quod contigit factione legionum in Armenia degentiũ, quæ ipſum Conſtantinum duntaxat acclamarunt Imperatorem: quorum exemplo alij, qui in alijs degebant prouincijs, milites moti, & ipſi Conſtantinum tantùm fore imperaturum, iuramentis etiam publicè conteſtati ſunt, licèt anteà Irenæ iuraſſent. Cuius rei gratiâ factum eſt, vt Irena ſibi timens, Conſtantinum à ſe dimitteret, quem penè carcere cuſtoditum hactenùs aſſeruâſſet. Qui habenas ſuſcipiens Imperij, vltus eſt in Præfectos à matre conſtitutos, in eos potiſſimùm, qui expelli procurauerant quos diximus Imperatoris amicos, vt Stauratiũ, & alios; ſicque annus ille primus numeratus eſt eiuſdem ſolius Conſtantini abſque matre regnantis.

II. INCENDIVM CONSTANTINOP.

Sic igitur pax poſt longum bellum, quam Orientalis Eccleſia fuerat tot laboribus conſequuta, domeſtico Imperatorum bello turbatur. Inter tot tantaque diſcordiæ flagrantis incendia eodem tempore conflagráſſe etiam partem Conſtantinopolitanæ vrbis, & inter alias quoque domum Patriarchæ, teſtatur Theophanes atque Cedrenus qui ait: *Incendium quoque triclinium Patriarchæ domus, quod Thomaites appellatur, & ei ſubiectas cameras abſumpſit. vbi repoſita erant vniuerſa ſcripta, quibus ſacram ſcripturam ſanctus Ioannes Chryſoſtomus fuerat interpretatus; graſſatumque eſt incendium vſque ad Milliarium & Quæſtoram, omnibus quæ in medio erant exuſtis.*

Eodem anno, quo Era Hiſpana numeratur octingenteſima vigeſima octaua, defuncto Mauregato Rege Galleciæ, in locum eius ſucceſſit Veremundus diaconus, qui inde magnam comparauit ſibi laudem, quod Alfonſum ab illo è Regno eiectum reſtituit, habens conſilem rebus Chriſtianorum, & Regno iam omni ex parte collapſo. iſta Tudenſis & alij.

Quod ad res Francorum pertinet, vt produnt veteres Annales, quietus hic fuit annus à bellorum motibus, perdomitis iam anno ſuperiori (vt ijdem teſtantur) Sclauis à Carolo Magno. quo anno Albini reperitur ſcripta [illegible] epiſtola de rebus Caroli Magni, cuius fragmentum in [illegible] bus geſtis Anglorum recitatum libro ſecundo [illegible] tionis hiſtoriæ Anglicanæ, hic tibi opportunè [illegible] reddendum putauimus. Eſt (inquit auctor) epiſtola Albini huiuſce rei index, cuius partem hic apponimus, documentum ingens magnanimitatis & fortitudinis Caroli, qui omnem ætatem triuerit in bellis contra Paganos Deo rebelles.

III.

Antiqui (inquit) *Saxones & omnes Friſonum populi, inſtante Rege Carolo, alios præmijs, alios minis ſollicitante, ad fidem Chriſti conuerſi ſunt. Sed anno tranſacto, idem Rex cum exercitu irruit ſuper Sclauos, eoſque ſubegit ſuæ ditioni. Auares, quos nos Hunnos dicimus, exarſerunt in Italiam, & à ducibus præfati Regis Chriſtiani ſuperati, domum cum opprobrio reuerſi ſunt. Similiter & ſuper* [*] *Bauguariam irruerunt, qui & ipſi ab exercitu Chriſtiano ſuperati & diſperſi ſunt. Etiam & eiuſdem Chriſtianiſſimi duces Regis & Tribuni multam partem Hiſpaniæ tulerunt à Sarracenis, quaſi trecenta milliaria in longitudine maritima. ſed heu proh dolor! quod ijdem maledicti Sarraceni, qui & Agareni, tota dominantur Africa, & Aſiam maiorem maxima ex parte, [illegible] quid de nobis venturum ſit. Aliquid etiam diſſenſionis, diabolico fomento inflammante, nuper inter Regem Carolum & Regem Offam exortum eſt; ita vt vtrimque nauigatio interdicta negotiantibus eſſet. Sunt qui dicant, nos pro pace eſſe in illas partes mittendos.* huc uſque ex epiſtola Albini. ſubdit verò [illegible] auctor.

In his verbis, præter illa quæ ſuperius notaui, poteris animaduertere, quantum iam amarum aſſuerit ex quo Sarraceni Africam & Aſiam inuaſerunt; [*] *& profectum Deo donante ingentem robur Francorum Imperatorem ſumpſiſſe: prius Europam etiam ſubiugaſſent. Alijs contemptis Imperatoribus Conſtantinopolitanis, Siciliam & Sardiniam & Baleares inſulas, & penè omnes terras quæ pelago cinguntur, præter Cretam, Rhodum & Cyprum occupauerunt.* ſed & his poſtea poteſt [illegible].

Videas ex his Lector quantum Chriſtianus orbis debeat Carolo Magno, qui ſolus exundanti ex Oriente in occidentem torrenti, ne vniuerſam obrueret Chriſtianitatem, obicem ſe oppoſuit validiſſimum.

IESV CHRISTI Annus 791.

HADRIANI PAP. Annus 20. CONSTAN. SOLIVS IMP. Annus 2.

SEQVITVR ordine temporis annus Redemptoris ſeptingenteſimus nonageſimus primus Indictione decimaquartâ, quo (vt auctor eſt Theophanes) Conſtantinus Imp. decimo octauo Kalendas Februarij rogatus à matre & ab alijs Optimatibus, pronuntiat eandem matrem Imperatricem, amboque ſimul, vt anteà acclamati ſunt Imperatores, adhuc tamen Armeniis militibus contradicentibus. Quo item anno malè pugnatū cũ aduerſus Bulgaros, cũ ſcilicèt, (vt idẽ teſtatur Theophanes) Imperator à pſeudoprophetis certam victoriam pollicentibus deceptus, dum minus cautè bellum gerit, ab hoſtibus ſuperatur, fugatusque redijt Conſtantinopolim, complures [illegible] deſideratis ex primoribus magiſtratibus [illegible] Pancratius Aſtronomus pſeudopropheta, qui [illegible]